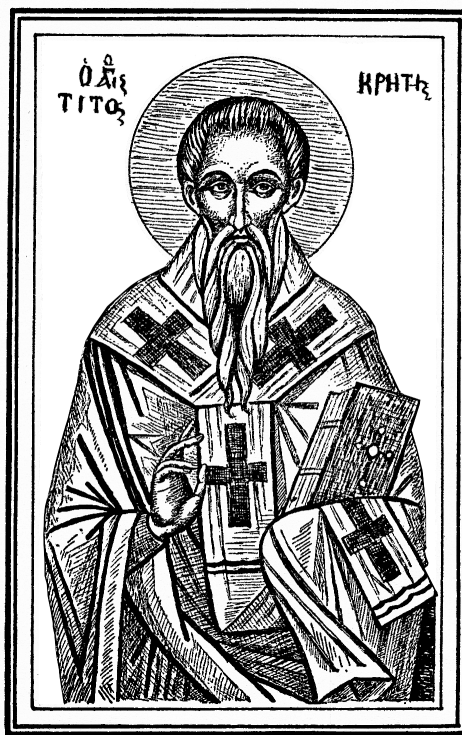
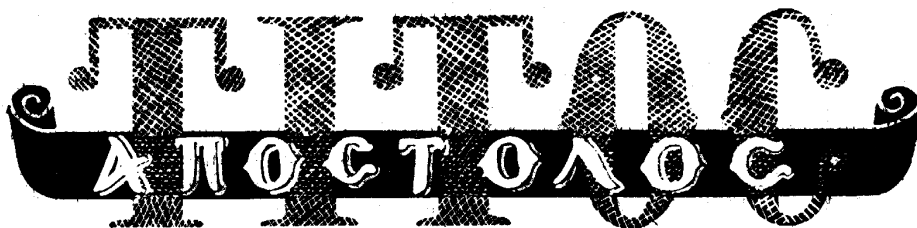

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ', ΤΕΥΧΟΣ 20, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ', ΤΕΥΧΟΣ 20, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Α. Εποπτεύουσα Συνοδική Επιτροπή:

Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. Ειρηναῖος
Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου κ. Ἀνδρέας
Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος
Γραμματεὺς: Ἀρχιμ. Νήφων Βασιλάκης,
Κωδικογράφος τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου

Β. Διευθυντής Συντάξεως:

Ἀρχιμ. Πρόδρομος Ξενάκης,
Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου

Ταχυδρομική Διεύθυνσις:

«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ»,

Ἱερὰ Ἐπαρχιακή Σύνοδος Ἐκκλησίας Κρήτης

Ἁγίου Μηνᾶ 25, 712 01 Ἡράκλειο

Τηλ. & FAX: 2810 288658, e-mail: isynodec@otenet.gr

Διορθώσεις κειμένων:

Πρωτ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἑμμανουήλ Δασκαλάκης
καὶ Δημήτριος Δασκαλάκης, Φιλόλογος

Ἠλεκτρονική σελιδοποίηση: Γεώργιος Ἑμμ. Τζατζάνης

Ἐκτύπωση: Γραφικὲς Τέχνες: «ΤΥΠΟΚΡΕΤΑ»

* Τό παρόν τεῦχος τυπώθηκε καὶ κυκλοφορήθηκε τόν Μάϊο τοῦ 2015.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Λόγος Κατηχητήριος επί τη ἐνάρξει τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης
Τεσσαρακοστῇ 11

Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα 15

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δελτίον Τύπου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 2014..... 23

Ἀνακοινωθέν τῆς 24 Φεβρουαρίου 2014 25

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΛΟΓΟΙ – ΜΕΛΕΤΕΣ

Ἀρχιμ. Νήφων Βασιλάκης, Ἀπολυτίκιον Νῦν πάντα πεπλήρω-
ται φωτός τοῦ Πανοσιολ. Αρχιμ. Βασιλείου Προηγουμένου της
Ιεράς Μονῆς Ἰβήρων 29

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ - ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

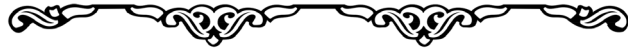
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 2/2014, Περί συγκρότη-
σης, σύγκλησης, λειτουργίας καὶ αρμοδιοτήτων των Μη-
τροπολιτικῶν Συμβουλίων της Ιεράς Αρχιεπισκοπῆς
καὶ των Ιερῶν Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης (Φ.Ε.Κ.
ΤΕΥΧΟΣ Α' ΦΥΛΛΟ 66/12-3-2014)..... 37

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης
κ.κ. Βαρθολομαῖος

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Λόγος Κατηχητήριος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει
τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Ἀριθμ. Πρωτ. 138

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

«Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας»·
(Β' Κορ. 6, 2-3)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,
Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, μᾶς συνιστᾷ αὐτὴν τὴν περίοδον νὰ στρέψωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, «τό χωνευτήριον τῆς ἁμαρτίας», κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον. Ἡ μετάνοια εἶναι τὸ πρῶτον θέμα τοῦ κηρύγματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ πεμπτουσία τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Εἶναι τὸ καθημερινὸν προσκλητήριον τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ὅλους μας.

Παρά ταῦτα, πολλοὶ τῶν χριστιανῶν δὲν ἔχουσι βιώσει πραγματικῶς τὴν μετάνοιαν. Ἐνίοτε δέ θεωροῦμεν αὐτὴν ὡς μὴ ἀφορῶσαν εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, διότι δὲν ἐρχόμεθα εἰς ἑαυτούς, δὲν συνερχόμεθα καὶ δὲν συναισθανόμεθα ὅτι ἔχουσι ὑποπέσει εἰς ποιὰν τινα ἁμαρτίαν. Ἀλλ' ὡς διδάσκει ὁ ἔμπειρος τῆς πνευματικῆς ζωῆς Ἀββᾶς Ἰσαάκ ὁ Σύρος καὶ δογματίζουν ἐμπειρικῶς οἱ πλεῖστοι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, «ἡ μετάνοια εἶναι ἀπαραίτητος καὶ εἰς τοὺς τελείους». Καὶ τοῦτο διότι μετάνοια δὲν εἶναι μόνον ἡ μεταμέλεια διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ ἡ συνακόλουθος ἀπόφασις νὰ μὴ ἐπαναλάβωμεν αὐτάς ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀντιλήψεων μας πρὸς τὸ ἀγαθώτερον, ὥστε νὰ ἐπέρχεται μία διαρκὴς βελτίωσις τῶν ἀντιλήψεων μας περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου, αὐ-

ξησις τῆς ἀγάπης καί τῆς ταπεινώσεως, τῆς καθάρσεως καί τῆς εἰρήνης.

Ἐπ’ αὐτήν τὴν ἔννοιαν ἡ μετάνοια εἶναι πορεία ἀτελεύτητος πρὸς τὴν τελειότητα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ὁποῖαν ὀφείλομεν νὰ τείνωμεν καὶ νὰ κινούμεθα συνεχῶς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τελειότης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρος, ἡ πορεία μας πρὸς τὸ καθ’ ὁμοίωσιν αὐτῆς εἶναι ἐπίσης ἄπειρος καὶ ἀτελεύτητος. Πάντοτε ὑπάρχει ἐπίπεδον τελειότητος ἀνώτερον ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεθα ἐκάστοτε καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε πρέπει νὰ ἐπιζητοῦμεν τὴν πρόοδόν μας τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν μεταμόρφωσίν μας, ὡς προτρέπει καὶ ὁ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς καὶ θεασάμενος μυστήρια ἄρρητα Ἀπόστολος Παῦλος, γράφων: «Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος». (Β’ Κορ. 3, 18).

Ὅσον καθαίρεται ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος, ὅσον περισσότερο καθαρίζεται ὁ πνευματικὸς ὀφθαλμὸς μας, τόσο καθαρώτερον βλέπομεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τὰ πάντα καὶ αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ, αὐτὴ ἡ βελτίωσις τῆς θεάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου καὶ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας, συνιστᾷ μετάνοιαν, μίαν δηλονότι νεωτέραν καὶ βελτιωμένην κατάστασιν τοῦ πνεύματός μας, ἐκείνης εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρισκόμεθα μέχρι τοῦδε. Ἐπ’ αὐτήν τὴν ἔννοιαν, ἡ μετάνοια εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ καθ’ ὁμοίωσιν πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἡ μετάνοια, βεβαίως, διὰ νὰ εἶναι πραγματικὴ, πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀναλόγους καρπούς, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τὴν συγχώρησιν τῶν συνανθρώπων μας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοεργίαν. Ἡ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπον κίνησις τῆς καρδίας μας πρὸς τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν κατὰ τὸ ἐφικτὸν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν του, ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας. Ἡ ὁδός, ἄλλωστε, τῆς μετανοίας εἶναι ἁμαρτημάτων κατάγνωσις καὶ ἐξομολόγησις αὐτῶν, τὸ μὴ μνησικακεῖν, εὐχὴ ζέουσα καὶ ἀκριβής, ἐλεημοσύνη, ταπείνωσις, ἀγάπη πρὸς πάντας, νίκη τοῦ καλοῦ ἐπὶ τοῦ κακοῦ, ἀποφυγὴ κενοδοξίας καὶ ματαιίας ἐπάρσεως, μαραινομένης αὐτοστυγμεί.

Τὴν ἐντὸς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πάλιν τῆς μετανοίας ἀποκαλύπτει «τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου τὸ διάφορον....» καὶ καλεῖ ἡμᾶς πάντας νὰ «μισήσωμεν τοῦ μὲν τὴν ὑπερήφανον φωνήν, τοῦ δὲ νὰ ζηλώσωμεν τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν», προσευχόμενοι ἐκτενῶς μετὰ δακρύων «ὁ

Θεός ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς».

Ἡ ἀρχομένη περίοδος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προσφέρεται, ἐν μέσῳ τῆς ἐκτεταμένης ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου οἰκονομικῆς κρίσεως, διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς βοηθείας μας πρὸς τὸν συνάνθρωπον. Οὕτως ἐνεργοῦντες φιланθρώπως καὶ ἐκδηλώνοντες ἐμπράκτως τὴν μεταστροφὴν μας, ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε ἀτομικιστικὴν ἀντιμετώπισιν φαρισαϊκῶς τῆς ζωῆς πρὸς μίαν συλλογικὴν καὶ ἀλτροῦστικὴν τελωνικὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῆς, θὰ ἔχωμεν πραγματοποιήσει μεγάλην καὶ ὠφελιμωτάτην μετάνοιαν καὶ ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου τῆς ἀτομοκεντρικῆς ἀντιλήψεως καὶ θὰ ἔχωμεν βιώσει τὴν μετάνοιαν ὡς πρὸς μίαν κεφαλαιώδη καὶ ἐσφαλμένην στάσιν ζωῆς διὰ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καὶ τῆς κενοδοξίας εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς φιλαλληλίας, «ζηλοῦντες τοῦ τελώνου καλῶς τὴν ἡλεημένην ταπείνωσιν καὶ γνώμην».

Ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ κήρυκος καὶ ἐμπειρικοῦ διδασκάλου τῆς μετανοίας, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν σωτηριώδη ταύτην περίοδον τῆς καθάρσεως καρδίας καὶ πνεύματος, ἵνα ὑποδεχθῶμεν τὸ Πάθος, τὸν Σταυρόν, τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οὐχὶ συμβόλοις καὶ λόγοις μόνον, ἀλλὰ ἐμπράκτως καὶ βιωματικῶς, μετ’ αὐτοῦ διαχρονικῶς προτρεπόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν καὶ ἱκετεύομεν καὶ ἡμεῖς ὁ ἐν τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ ἐλάχιστος: «τῆς μετανοίας ἐστὶ, τὸ καινούς γενομένους, εἶτα παλαιωθέντας ὑπὸ τῶν ἁμαρτημάτων, ἀπαλλάξαι τῆς παλαιότητος καὶ καινούς ἐργάσασθαι...ἐκεῖ γάρ τὸ ὅλον ἢ Χάρις ἦν».

Ἰδού, λοιπόν, ἀδελφοί καὶ τέκνα, ἡνέωκται ἐνώπιον ἡμῶν καιρὸς εὐπρόσδεκτος «τοῦ λυπεῖσθαι» καὶ στάδιον ἀνανήψεως καὶ ἀσκήσεως ἵνα, «πρὶν ἢ διαλυθῆναι τὸ θέατρον φροντίσωμεν τῆς ἡμῶν σωτηρίας», ἐν ἀληθεῖ καὶ βιωματικῇ καρδιακῇ μετανοίᾳ ἐφ’ οἷς «ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν...οὐδέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλατο» ἡμῖν ὁ Κύριος, ἵνα «φείσῃται ἡμῶν ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν» Χριστός ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Ἔλεος, Οὗ ἢ σωτήριος Χάρις εἴη μετὰ πάντων.

Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ,βιδ’

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Πατριαρχική Απόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα

Ἀριθμ. Πρωτ. 425

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χριστός Ἀνέστη!

«Δεῦτε», ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, «λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός» τοῦ Φαναρίου, τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῶν Ὁρθοδόξων, καί δοξάσωμεν ὅλοι ὁμοῦ καί ἀπό κοινοῦ «Χριστόν τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

Ζοφερά ἦτο ἡ ψυχική κατάστασις τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μετά τήν Σταύρωσιν Αὐτοῦ, διότι διὰ τῆς δι' αὐτῆς θανατώσεως τοῦ Κυρίου διελύθησαν αἱ ἐλπίδες τῶν μαθητῶν Του περί ἐπικρατήσεως Αὐτοῦ καί αὐτῶν ὡς πολιτικῆς ἐξουσίας.

Εἶχον ἐκλάβει τήν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μετά τήν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου καί τήν θαυματουργικὴν τροφοδοσίαν πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν, πλέον γυναικῶν καί παιδίων, διὰ πέντε ἄρτων καί δύο ἰχθύων, ὡς προανάκρουσμα τῆς κατακτήσεως ὑπ' αὐτῶν κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ἡ μήτηρ δύο ἐξ αὐτῶν ὑπέβαλε μάλιστα τό αἶτημα ὅπως οἱ υἱοὶ αὐτῆς καθήσουν εἰς ἐκ δεξιῶν καί εἰς ἐξ εὐωνύμων τοῦ Κυρίου, ὅταν Οὗτος ἀναλάβῃ τήν ἐξουσίαν.

Ὅλα αὐτά διελύθησαν ὡς παιδικαὶ φαντασίαι λόγῳ τοῦ φοβεροῦ πλήγματος τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὴν πρωίαν, ὅμως, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων αἱ Μυροφόροι εὑρον τόν τάφον κενόν καί ἤκουσαν παρά τοῦ Ἀγγέλου ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Μετ' ὀλίγον δέ εἶδον Αὐτόν εἰς ἄλλοιαν κατάστασιν, μή ἐπιτρέπου-

σαν εις τας Μυροφόρους νά Τόν ἀγγίξουν.

Ἡ τοιαύτη ἀπροσδόκητος ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων προεκάλεσε τήν ἀπορίαν τῶν περί τόν Ἰησοῦν περί τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν γεγονότων.

Ἡ ἀπάντησις δέν ἐδόθη εις αὐτούς ἀμέσως. Εἰδοποιήθησαν νά ἀναμένουν μέ ὑπομονήν καί καρτερίαν μέχρις ὅτου ἐνδυθοῦν δύναμιν ἐξ ὕψους.

Πειθαρχή-σαντες δέ εις τήν ἐντολήν, ἀνέμενον μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτε τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπελθόν, ἀπεκάλυψεν εις αὐτούς, ἐν πληρότητι, τήν νέαν ἀποστολήν των.

Αὕτη δέν συνίστατο εις τήν ἀπελευθέρωσιν ἐνός ἔθνους ἀπό τῆς ὑποδουλώσεως εις ἄλλο ἔθνος, ἀλλά εις τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης ἀπό τῆς ὑποδουλώσε-ως εις τόν ἄρχοντα τοῦ κακοῦ καί εις τό κακόν ἐν γένει.

Μία ἄλλη μεγάλη ἀποστολή διαφορετική ἀπό ἐκείνην τήν ὁποίαν ὠνειρεύοντο.

Ἡ ἀσύλληπτος ἐντολή τῆς διαδόσεως τοῦ κηρύγματος τῆς ἀπελευθέρωσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τῆς δουλείας τοῦ θανάτου ἐξέπληξεν αὐτούς, ἀλλ' ἀνελήφθη μετά ζήλου καί ἐκηρύχθη πανταχοῦ καί ἔσωσε καί σώζει πολλούς ἀπό τοῦ θανάτου.

Ὑπάρχει ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος προσφέρει εις ὅλους τήν δυνατότητα τῆς ἀναστάσεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς, μιᾶς ζωῆς ἡ ὁποία δέν ὑπόκειται πλέον εις τήν φθοράν, διότι ἐν τῇ ἀναστάσει οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ καί φέρουν σῶμα πνευματικόν ἀντί τοῦ σαρκικοῦ.

Πρόγευσιν αὐτῆς τῆς μακαρίας ἀναστασίμου καταστάσεως βιοῦμεν ἀπό τώρα, ὅταν φέρωμεν τό σάρκινον ἔνδυμά μας εις τρόπον ὥστε νά μή γευώμεθα τήν οὐσίαν τοῦ θανάτου, δηλαδή τήν ἀπομάκρυνσιν ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά αἰσθανώμεθα ὅτι μετέβημεν ἀπό τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ σαρκίνου σώματος εις τήν ἀνωτέραν ζωήν τοῦ πνευματικοῦ τοιοῦτου διά τῆς μετ' ἀγάπης γνώσεως τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία γνώσις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τήν αἰώνιον ζωήν.

Δέν προσδοκῶμεν, λοιπόν, ἀπλῶς τήν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ὡς ἓν γεγονός τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος ἀλλά μετέχομεν αὐτῆς ἀπό τοῦδε, ὥστε νά κραυγάζωμεν ἐνθουσιωδῶς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου: «Ποῦ σοῦ, θάνατε, τό κέντρον; ποῦ σοῦ, Ἄδη, τό νίκος;».

Συνανέστημεν μετά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ζῶμεν τά ἔσχατα ὡς παρόντα καί τά παρόντα ὡς ἔσχατα. Ἡ ἀνάστασις διαποτίζει τήν ὑπαρξιν ἡμῶν καί πληροῖ χαρᾶς αὐτήν. Ὡς ἐπλήσθη χαρᾶς τό στόμα τῶν μαθητῶν ἐν τῷ λέγειν ἀνέστη ὁ Κύριος.

Συνεχίζομεν τό ἔργον τῶν Ἀποστόλων. Μεταδίδομεν εἰς τόν κόσμον τό μήνυμα τῆς ἀναστάσεως. Κηρύσσομεν ἐν ἐπιγνώσει, ὅτι ὁ θάνατος δέν πρέπει νά ἔχη θέσιν εἰς τήν ζωήν μας, οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσφέρει εἰς τήν ἀνθρωπότητα.

Οἱ ἐπιδιώκοντες νά βελτιώσουν τήν κοινωνικήν ζωήν διά τοῦ θανάτου συνανθρώπων τινῶν αὐτῶν, δέν προσφέρουν ἀγαθήν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐπιζῶντας. Ὑπηρετοῦν τήν ἐπέκτασιν τοῦ θανάτου καί προετοιμάζουν τήν ὑπ' αὐτοῦ καταβρόχθισιν ἑαυτῶν.

Εἰς τάς ἡμέρας μας τά τύμπανα τοῦ θανάτου καί τοῦ σκότους ἡχοῦν μανιωδῶς. Μερικοί συνάνθρωποί μας πιστεύουν ὅτι ἡ ἐξόντωσις ἄλλων συνανθρώπων μας εἶναι πρᾶξις ἐπαινετή καί ὠφέλιμος, ἀλλά πλανῶνται οἰκτρῶς.

Δυστυχῶς, ἡ ἐξουδένωσις καί καταπίεσις τῶν ἀσθενεστέρων ὑπό τῶν ἰσχυροτέρων ἐπικρατεῖ εἰς τήν κοσμικήν πυραμίδα τοῦ γίνεσθαι.

Συχνάκις ἐκπλήσσει ἡ σκληρότης καί ἔλλειψις εὐσπλαγχνίας τῶν κρατούντων τά ἡνία τοῦ κόσμου καί τῶν νομιζόντων ἐξουσιάζειν αὐτοῦ.

Ὁ Χριστός, ὅμως, διά τοῦ σταυρικοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἀντέστρεψε τήν κοσμικήν πυραμίδα καί εἰς τήν κορυφήν αὐτῆς ἐτοποθέτησε τόν Σταυρόν Του.

Εἰς τήν κορυφήν εὐρίσκεται ὁ Ἰδιος, ἐπειδή Αὐτός ἔπαθε πλεῖον πάντων τῶν ἀνθρώπων. Δέν ὑπῆρξεν ἄνθρωπος εἰς τόν κόσμον ὁ ὁποῖος ὑπέφερεν ὅσα ὑπέφερεν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός: «Σχήματι εὑρεθεῖς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».

Διά τοῦτο ὁ Θεός Πατήρ «ἐχαρίσατο Αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πάν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων» (Φιλιπ. β' 8-11).

Συχνάκις εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος βλέπομεν νά κυριαρχῇ τό σκότος τοῦ θανάτου, τό ἄδικον ἀντί τῆς δικαιοσύνης, τό μῖσος καί ὁ φθόνος ἀντί τῆς ἀγάπης, καί τοὺς ἀνθρώπους νά προτιμοῦν τό καταχθόνιον μῖσος ἀντί τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως.

Παρά τήν φαινομενικήν τεχνολογικήν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων

κοινωνιών, παρά τὰς διακηρύξεις περί τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, τό ἐθνοφυλετικόν καί θρησκευτικόν μῖσος διογκοῦνται παγκοσμίως καί προκαλοῦν ἐπικινδύνους ἐντάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτείνουν τήν κυριαρχίαν τοῦ βασιλείου τοῦ θανάτου, τοῦ Ἄδου, τῶν καταχθονίων.

Οἱ ἄνθρωποι ἀτυχῶς δέν ἤμποροῦν νά ἀνεχθοῦν τήν διαφορετικότητα εἰς τόν συνάνθρωπόν των. Δέν ἤμποροῦν νά δεχθοῦν τήν διαφορετικήν φυλετικήν καταγωγήν τοῦ ἀνθρώπου, τὰς διαφορετικάς ἀντιλήψεις καί πεποιθήσεις του, πολιτικάς, θρησκευτικάς, κοινωνικάς.

Ἡ ἱστορία, ὅμως, ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἀληθινή πρόοδος δέν δύναται νά ὑπάρξῃ χωρίς Θεόν. Οὐδεμία κοινωνία δύναται νά εἶναι ἀληθῶς προοδευτική καί εὐδαίμων, ἐάν δέν ὑπάρχῃ ἐλευθερία. Ἀλλά ἡ ἀληθινή ἐλευθερία ἀποκτᾶται μόνον μέ τήν παραμονήν πλησίον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἱστορία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐπιβεβαιοῖ τραγικῶς αὐτήν τήν ἀλήθειαν. Ἡ ἀνθρωπότης ἐγνώρισε τήν ἐκ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης πηγάσασαν φρίκην μέ τὰ ἑκατομμύρια θυμάτων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καί τῶν ρατσιστικῶν διωγμῶν.

Ταῦτοχρόνως ὅμως ἔζησε καί τήν φρίκην τῶν δυνάμεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι, ὀνομάζουσαι ἑαυτάς προοδευτικάς, διέπραξαν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας ἀναλόγου μεγέθους καί σκληρότητος ἐγκλήματα εἰς τήν Ἀνατολικήν Εὐρώπην.

Οὕτω, λοιπόν, ὁ ὀλοκληρωτισμός δέν γνωρίζει πολιτικάς παρατάξεις, ὡς ἀπότοκος ἐνός ἀνθρωπισμοῦ ἄνευ Χριστοῦ, μέ φυσικήν ἀπόληξιν τόν ὀλεθρον καί τόν θάνατον.

Πάντα ταῦτα βεβαιοῦν ὅτι πᾶσα προσπάθεια διά ἀληθινὴν ἐλευθερίαν ἄνευ Θεοῦ εἶναι καταδικασμένη εἰς τραγωδίαν.

Εἰς τήν κυριαρχίαν αὐτὴν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ μέ τήν χάριν καί τήν δύναμιν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Αὐτός, ὁ Ὅποῖος ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτόν τὰς ἀσθενείας καί τὰ παθήματα ἐκάστου ἀνθρώπου, παρέχει εἰς τόν κόσμον διά τῆς Ἀναστάσεώς Του καί τήν βεβαιότητα ὅτι «νενίκηται ὁ θάνατος».

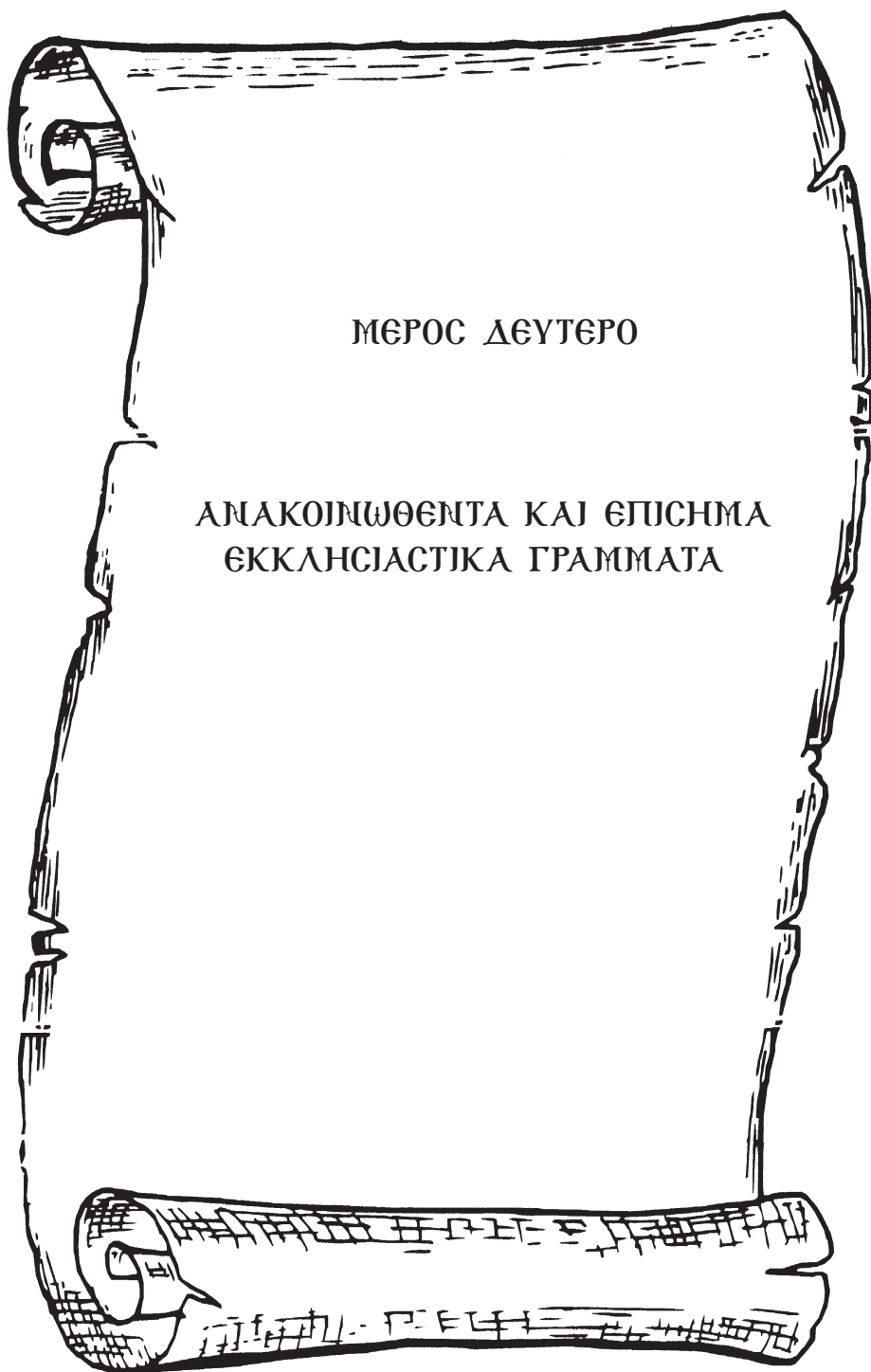
Ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωὴ εἶναι δῶρον καί φῶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον «φαίνει πᾶσιν». Ἄς τιμήσωμεν ὅλοι τό δῶρον.

Ἄς εὐχαριστήσωμεν οἱ πάντες τόν Δωρητὴν, τόν «ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διά σαρκὸς λάμψαντα τῷ κόσμῳ καί τό φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντα».

Δεῦτε, λοιπόν, λάβωμεν φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός τῆς Ζωῆς.
Δεῦτε, ἀποδεχθῶμεν καί ὑποδεχθῶμεν τήν δωρεάν τῆς ἀναστάσεως
καί ἀναφωνήσωμεν ἐκ καρδίας μεγαλοφώνως:

Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι ζώην χαρισάμενος! Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε!

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βιδ'
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Δελτίον Τύπου
τῆς 6ης Φεβρουαρίου 2014

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης πληροφορήθηκε γιά τήν ἐπικείμενη καταστροφή χημικῶν ὑλικῶν στή θαλάσσια περιοχή τῆς Μεσογείου, δίπλα στή Μεγαλόνησο Κρήτη, γεγονός πού θά προκαλέσει τεράστια οἰκολογική καταστροφή μέ ἀνυπολόγιστες συνέπειες.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης διαμαρτύρεται ἔντονα γιά τήν ἔλλειψη ὑπεύθυνης ἐνημέρωσης ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Χώρας μας, κυρίως δέ τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης, γιά τό ἐν λόγω μεγάλο καί σοβαρό θέμα, καί ἐκφράζει τήν ἔντονη ἀντίθεση Της γιά τό θλιβερό γεγονός αὐτό.

Ἡ Ἐκκλησία Κρήτης καλεῖ κάθε Ἀρμόδιο καί κάθε ἄλλο Ὑπεύθυνο, ἀλλά καί ὅλους τούς πολίτες τῆς ὁμορφῆς Χώρας μας, ἰδιαίτέρως δέ τούς κατοίκους τῆς Κρήτης, νά δείξουμε τήν εὐαισθησία πού ἀπαιτεῖται στήν περίσταση καί νά ἀναλογισθοῦμε ὅλοι τό χρέος καί τήν εὐθύνη μας γιά τήν προστασία καί τή διαφύλαξη τοῦ θαλασσίου καί λοιποῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ὡς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο.

Ἐπ' εὐκαιρία, ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑπενθυμίζει τίς ἄοκνες καί συνεχεῖς προσπάθειες καί δράσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου γιά τή διάσωση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τό ὁποῖο μάλιστα ἀπό ἐτῶν καθιέρωσε τήν 1ην Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέρα προσευχῆς ὑπέρ τῆς Προστασίας τοῦ Φυσικοῦ Περιβάλλοντος, ὁ δέ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος προΐσταται στίς πρωτοβουλίες αὐτές καί ἀναλαμβάνει διαρκῶς νέες σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο γιά τήν εὐαισθητοποίηση ὅλων μας, στό κρίσιμο καί ἀνησυχητικό φαινόμενο τῆς καταστροφῆς τῆς Κτίσεως.

Ταυτοχρόνα, ἡ Ἱερά Σύνοδος, τονίζει τήν ἀνάγκη προστασίας ὁποιασδήποτε μορφῆς ζωῆς, καί κυρίως τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί τῆς μοναδικότητάς αὐτῆς, προτείνει δέ τήν ἀναγκαιότητα ἀναλήψεως πρωτοβουλιῶν καί δράσεων πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, τέλος, αἰσθάνεται τό χρέος νά ἐκφράσει τήν ἔντονη

ἀνησυχία Της γιά τά ἀποτελέσματα τῆς παραπάνω ἐνέργειας καί καλεῖ
ὅλους, κυρίως τοὺς Ὑπεύθυνους καί Ἀρμόδιους γιά τό θέμα τοῦτο, νά
ἀρθοῦν στό ὕψος τῶν περιστάσεων, κατά τρόπο ὑπεύθυνο γιά τόν Τόπο
καί τήν Χώρα μας.

Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Ἀνακοινωθέν τῆς 24 Φεβρουαρίου 2014

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

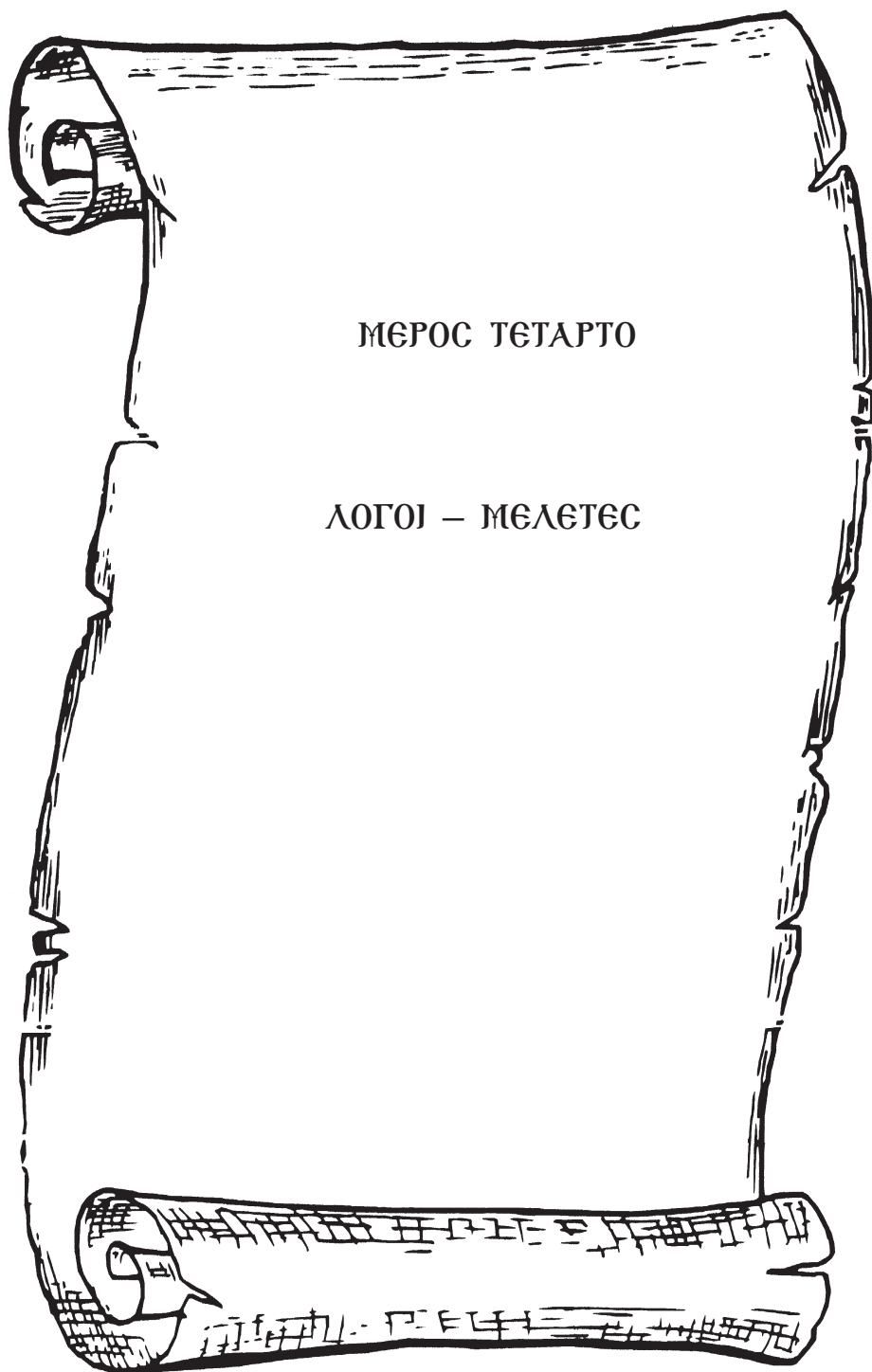
Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, συνήλθε σήμερα 24 Φεβρουαρίου 2014 στό Ἱράκλειο σέ Συνεδρία καί ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα τῆς ἀρμοδιότητός της.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκφράζει τή συμπαράστασή της στό σεισμόπληκτο λαό τῆς Κεφαλλονιάς καί ἐνημέρωνει ὅτι ἤδη, μέ πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Μεγαλονήσου, συγκεντρώνεται κάθε εἶδους βοήθεια γιά τούς δοκιμαζόμενους ἀδελφούς μας.

Ἐπίσης, σχετικά μέ τήν ἐπικείμενη καταστροφή χημικῶν ὑλικῶν στή θαλάσσια περιοχή τῆς Μεσογείου, δίπλα στή Μεγαλόνησο Κρήτη, γεγονός πού θά προκαλέσει τεράστια οἰκολογική καταστροφή μέ ἀνυπολόγιστες συνέπειες, ἡ Ἱεραρχία τῆς Μεγαλονήσου, ἐκφράζει, γιά ἄλλη μιά φορά, τήν ἔντονη διαμαρτυρία της πρὸς κάθε ἀρμόδιο καί ὑπεύθυνο καί τονίζει τήν ἀνάγκη διαφύλαξης καί προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Μέ ἀφορμή τήν εἴσοδό μας, σέ λίγες ἡμέρες, στήν κατανυκτική περίοδο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐχεται στόν πιστό λαό τῆς Μεγαλονήσου νά διέλθουμε ὅλοι μέ μετάνοια καί προσευχή τήν ἐπικείμενη περίοδο καί νά ἀξιωθοῦμε νά ἐορτάσουμε μέ χαρά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΛΟΓΟΙ – ΜΕΛΕΤΕΣ

Ἀπολυτίκιον
Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός
τοῦ Πανοσιολ. Αρχιμ. Βασιλείου
Προηγούμενου της Ιεράς Μονῆς Ἰβήρων

Βιβλιοπαρουσίαση:
Ἀρχιμ. Νήφωνος Βασιλάκη, Δρ. Κανονικοῦ Δικαίου,
Professore (Inv.), Pontificio Istituto Orientale, Roma,
Διδάσκωντος Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἡρακλείου Κρήτης

Τον Φεβρουάριο του 2011 τυπώθηκε, πρώτη φορά, από τις εκδόσεις Δόμος για λογαριασμό της Μονῆς Ἰβήρων, το βιβλίο «ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός» του Αρχιμ. Βασιλείου Προηγούμενου της Ιεράς Μονῆς Ἰβήρων. Στις 157 σελίδες του έργου που εξ αρχῆς γεμίζουν «με ανάπαυση και βεβαιότητα πίστεως», αποκαλύπτεται δυναμικά η άφατη εμπειρία της αγάπης του Θεοῦ, με την οποία συναντάμε τον εαυτό μας και σύνολο τον κόσμο, βιώνοντας την διαρκή παρουσία του Αναστάντος Χριστοῦ.

Βαθύπειρος ο συγγραφέας, «έμπυρος» της θεολογικῆς φλογός, «μεγάλ' έμπειρος» της εκκλησιαστικῆς και μοναστικῆς ζωῆς, ο π. Βασίλειος ο Ἰβηρίτης, θεολογεί ασφαλῶς με ὅλη του την κατάμεστη θεανθρώπινης εμπειρίας ζωή. Καταγράφει καθῶς βιώνει την θεολογική δοκιμασία ο ίδιος, νεαρότερος Ηγούμενος στο Περιβόλι της Παναγίας την δεκαετία του 1950 και σήμερα ο «αρχαιότερος» Προηγούμενος του Αγίου Όρους.

Το περιεχόμενο του συγγράμματος (*Προλεγόμενα, Σύγχρονος μοναστικός βίος και λειτουργική θεολογία, Μοναχισμός: αφιέρωση του ανθρώπου στην εκκλησία, Ιερός Χρυσόστομος και μοναχισμός, Μανουήλ Πανσέληνος και θεολογία, Άγιος Νήφων Διονυσιάτης και οι ιστορικές δοκιμασίες, Γέρων Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης και τα σύγχρονα προβλήματα, Σκέψεις για την ετοιμασία μιας εκθέσεως, Άγιον Όρος και Παρίσι σήμερα, Πρώτες δημοσιεύσεις ή εκφωνήσεις*) επιμαρτυρεί βιβλίο εξόχως διδακτικό, γραμμένο με πρωτότυπη ταπεινώσι, αναντίγραφη απλότητα, θεοῦφαντη ζωηρότητα.

Με τρόπο αφηγηματικό και ὕφος προφορικό, εκφράζει την ανείπωτη χάρη της τριαδικῆς θεότητος, προβάλλει στην ανέσπερη νεότητα της

Εκκλησίας, διαρκώς το κάλλος της αληθινής ζωής, το μεγαλείο της ευγνωμοσύνης, την τέχνη της θεολογίας, διαλαλεί ότι τα πάντα πεπλήρωται φωτός Αναστάσιμης χαράς. Το έλεος Του, μέσα στον Παράδεισο της χάριτος, συνοδεύει και «καταδιώκει» τον αναγνώστη σε όλες τις σελίδες του βιβλίου, αλλά και της ζωής του, πλημμυρίζει από την ανοχή της επίμονης αγάπης, γεμίζει με ατελεύτητη χαρά.

Ο συγγραφέας κατέχοντας την εσωτερική ανάπαυση, απο ανατολής και μέχρι την δύση του βίου, αρθρώνει εγγράφως ευχαριστία, εκφράζει αψευδώς ευγνωμοσύνη, ζώντας μέσα στην Εκκλησία τον ακατάλυτο δεσμό με την Κωνσταντινούπολη, την Κρήτη, το Άγιο Όρος. Κι ο αναγνώστης αισθάνεται αναπαυμένος εν ειρήνη, καταλαμβάνεται από την αλήθεια της αγάπης που κατακυριεύει την καρδιά.

Η εμμονή της θείας πρόνοιας, η ευεργεσία Του, εκπορθεί και τις πιο σκληρές απαιτήσεις. Οι λέξεις αδιάκοπα χτυπούν την λήθη, υπενθυμίζουν πρόσωπα και αλήθειες εμπειρικά κι αλάνθαστα δοκιμασμένες, περιγράφουν την καινή κτίση, σαν μία ανέσπερη ημέρα, όπου τα πάντα πεπλήρωται φωτός. Όλα περιβάλλονται από εορταζόντων ήχους ακατάπαυστους, με απέραντη ηδονή, καθώς καθοράται συνεχώς κι αδιαλείπτως το κάλλος Του το άρρητον, στα αληθινά κι αγιασμένα πρόσωπα.

Κατά την ζωνρή ανάγνωση του κειμένου απολαμβάνουμε δυναμικά υψηλές συγκινήσεις. Περιγράφονται αυθόρμητα, αληθινά, πλήθος από ανέλπιστες ευλογίες μεστές κάλλους, όλες αφορμή θεογνωσίας, καθώς συναποτελούν πηγαία δοξολογία. Από ένα «παραδοσιακό και σύγχρονο» πυρφόρο αγιορείτη βλέπουμε πως η χάρη του Θεού φτάνει στην καρδιά του κόσμου. Μεταφέρει αποφασιστικά τη γαλήνη της ερήμου, η οποία σαν αύρα πνευματική και ως φανέρωση της αγάπης του Θεού διαλύει τον μάταιο θόρυβο του απατεώνους κόσμου. Οι στίχοι μεταβάλλονται σε σταγόνες παρακλήσεως, που καταδροσίζουν, ξεδιψούν και τελικώς πλημμυρίζουν την ψυχή μας. Τα ζωηφόρα νοήματα, έκρηξη εν σιγή, διαλύουν την απάτη, περιγράφουν την αλήθεια της ζωής, χαρίζουν την γλυκύτητα της μακαρίας και καθολικής απολαύσεως.

Εναργώς μεταφέρεται η ευλογία της ελευθερίας, το ωραίο πρότυπο, η αφορμή της των πάντων ενότητας. Ατελεύτητη η αναστάσιμη χαρά, σοφή η συμβουλευτική αγάπη, διαρκής η υψοποιός ταπείνωση στην πορεία της αναγνώσεως και οπότεν φαινομενικά μας εγκαταλείπουν, πάλι παραμένουν ξανά χαραγμένες ανεξίτηλα στην μνήμη μας αιώνια. Προ-

τείνει να ζήσουμε, μιλά για την κατάργηση του θανάτου, προτρέπει το πάσχειν τα θεία, συγκλονίζει το θαύμα της σωτηρίας.

Αναδύεται παντού η γαλήνη. Διαλύει κάθε σύγχυση. Με αλάλητη χαρά ενισχύει πνευματικά και υλικά. Παρηγορεί. Από το αυθεντικό καστρομονάστηρο μας χαρίζει πλουσιοπάροχα υποδείγματα για να νικήσουμε την άσβεστη δίψα μας. Κατευθύνει ειρηνικά όλους μας στην στοργή και την αγάπη του Θεού. Δεν δίνει συμβουλές αυστηρές ή επεικείες, αλλά «εξέχεε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος». Δεν μιλά την γλώσσα της ψυχρής λογικής, αλλά «ήλθε άνεμος καθαρός και δροσερός», που παρέσυρε τα μάταια και «αναζωογονεί τα σωθικά του κόσμου».

Ο θεός έρωτας κοχλάζει σε κάθε μεριά του κειμένου, ο «ποιητής» του βιβλίου θαρρείς πως «μεθυσμένος από θείο έρωτα», θαρρεύγει την διήγηση με αλλεπάλληλα κύματα ενθουσιασμού, τα οποία «καλλύνουν» την έκταση, βραδύνουν κι επιταχύνουν επιδέξια τον χρόνο στο αιώνιο, μεταφέρουν στον ατελεύτητο χωροχρόνο το θεανθρώπινο είναι και κατακλύζουν τον αναγνώστη αδιάλειπτα, συνοδευόμενα «από εκρήξεις χαράς που ξεσπούν στην καρδιά του».

Πραγματικά δεν μπορείς να σχολιάσεις επαρκώς, διότι περιλαμβάνει ανεπιτήδευτα άνωθεν ερχόμενα κι όλα τα ξεπερνά. Σου προκαλεί δέος, σου ανοίγει την καρδιά. Με θεία οικειότητα, με παιδικά χαριτωμένη απλότητα, με αμείωτη ελπίδα, αποκαλύπτει το μυστήριο της Εκκλησίας και φανερώνει την Χάρη του Θεού. Ο νους χάνεται μέσα στην αγάπη του Θεού, η σκέψη λες και παραβγαίνει τους κτύπους της φλεγόμενης και μη καιομένης καρδιάς. Δεν πρόκειται για συστηματικό εγχειρίδιο, απότοκο επιστημονικό, βαθύ στοχασμού τάχα ή επιπόνου και πολυδαίδαλου σκέψεως προϊόν, αλλά για καίριο και αναπόσπαστο μέρος, μιάς μακράς σειράς θεολογικών έργων, του χρόνου της μεστής κάλλους ζωής, που επιχειρεί εύστοχα να περιγράψει την αθάνατη, την αναστάσιμη ολόφωτη ζωή. Μεγάλο, θαυμαστό, ευώδες έργο, σμίλεγμα ανιδιοτελούς, αθέατης, ταπεινής προσφοράς, ανεξάντλητης θυσιαστικής διακονίας, δώρο μακράς εμπειρίας, βιωματικής γνώσεως και θεωρήσεως του κόσμου, των ανθρώπων του Θεού.

Τα εκφραστικά μέσα λιτά, ο λόγος σύντομος, χωρίς τον πολυδαίδαλο λαβύρινθο του μακροπερίοδου λόγου. Φωτεινότητα παντού. Ρεαλισμός, απέρριτο ύφος, καλογερικό, υψηλό. Απερίεργη σύνθεση θεολογικών διδακτικών τόνων. Δεν κουράζει. Δεν απογοητεύει. Αναπαύει,

ενθαρρύνει, ενισχύει, οικοδομεί, θεραπεύει. Επιγραμματικά μιλά απλά και ταπεινά, σαν να τα ξέρουμε όσα αναφέρει, γιατί είναι δικά μας, γράφονται για εμάς. Η γλώσσα ασκητικά μετέχει κι αυτή στην ποιότητα των θεολογικών «εδεσμάτων». Γοητεύει το αυτονοούμενο, η νεανική και ώριμη ομορφιά του θαύματος, με ποικιλία συγκινήσεων από την βαθιά γνώση της εκκλησιαστικής ζωής. Τα πάντα χωρούν μαζί και συγχορεύουν, παρεκτός η θλίψη, το σκοτάδι, η απαισιοδοξία, ο θάνατος, που τίθενται ακριβώς έξω από την αναστάσιμη φωτοχυσία. Το ζης ως μία αιώνια στιγμή ανάπαυσης από το φόρτο του κόσμου. Συγχρόνως αποκαλύπτει τα πολύτιμα από την Μεγάλη Εκκλησία, το Περιβόλι της Παναγίας και την Μεγαλόνησο Κρήτη. Γεύεσαι την νίκη στο χρόνο, στον πόνο, στο θάνατο. Χαρίζει τα της ιεράς τέχνης της θεολογικής ζωής.

Τροφοδοτεί με αγαλλίαση και ευφροσύνη κάθε διακονία στο μυστήριο της σωτηρίας. Ενώνει αδελφικά πάντας και ενδυναμώνει την φιλαδελφική ενότητα. Χαίρεσαι αυθόρμητα, αθόρυθα αποπνέει ειρήνη και διαπνέει το έλεος Του που σώζει. Νοιώθεις να κυκλοφορούν όλο σύνεση και αρμονία φώτα σωστικά που παρηγορούν. Ο διακεκριμένος θεολόγος, ταπεινός και αθόρυβος ιεουργός της Εκκλησίας συγκινεί. Δημιουργεί ιερό κλίμα. Εξάπτει αγαθή διάθεση. Οι λέξεις μιλούν ειλικρινά, εξομολογητικά. Το άφθιτο έργο παρουσιάζει τα κατορθώματα της ευλαβείας και την αξία της προσευχής. Με άψογη εμφάνιση, ακρίβεια στην ιστορική μαρτυρία, με θεολογική χάρη, ζωογονεί τον αναγνώστη.

Σαφές, διαβάζεται άνετα, μας τρέφει πνευματικά. Νοιώθουμε τη μαρτυρία της αναστάσιμης χαράς. Μυστικό συμπόσιο με νέκταρ θεολογικής πανδαισίας. Κάθε σελίδα αποτρεπτική των κάθε λογής απογοητεύσεων. Παρηγορεί, καταπλήσσει με την πραότητα. Τελικώς σαν αποδέκτες συνολικώς των μηνυμάτων του βιβλίου καταλαβαίνουμε τον προορισμό μας, στην χώρα των ζώντων, όπου τα πάντα πεπλήρωται φως. Οι περιγραφές και οι γνώσεις του πολιού Γέροντος, ταυτίζονται με αποστάγματα αλήκτου σοφίας, οδηγούμενα από την ελεύθερη επιλογή του ανθρώπου να ζει διηνεκώς το βαθύτερο νόημα της ζωής. Μας προσφέρει ως τέλος, υπενθύμιση του σκοπού της ζωής μας, το στόχο μας, εκείνος μας έδωσε ό,τι μπορούσε, μας έδειξε ή μας περιέγραψε το δρόμο, τους δρόμους, μας ώθησε στις τόσες σελίδες του, θεωρητικά και πρακτικά.

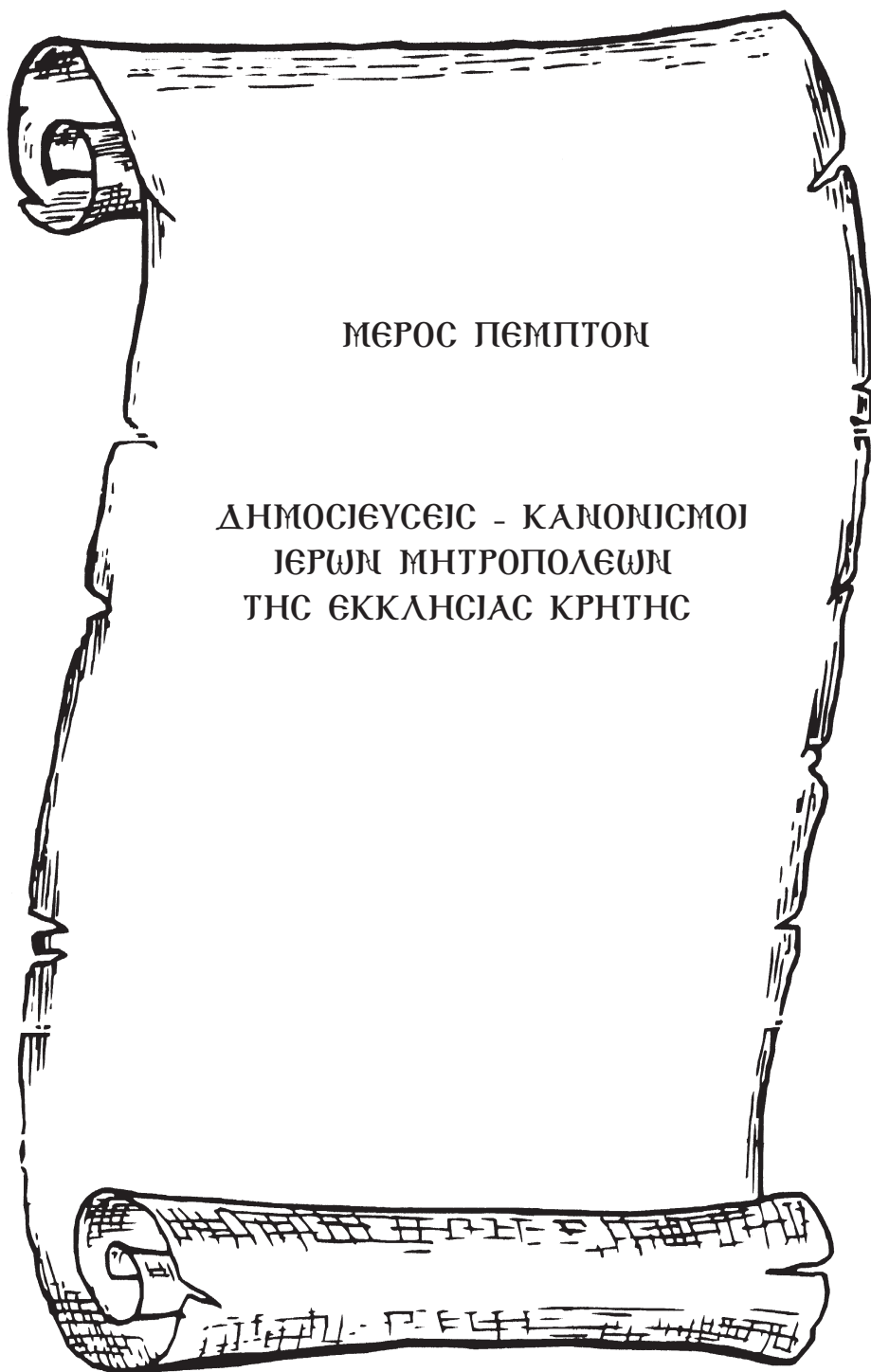
Δεν είναι διανοητικό κατασκεύασμα στα ράφια μιας ή πολλών βιβλιοθηκών, αλλά γέννημα ορμητικής αγάπης, αντανάκλαση θεϊκών και ανθρωπίνων βιωμάτων. Φωτίζει και την δική μας σκέψη σήμερα, κατευθύνει τα διαβήματά μας εις οδούς σωτηρίας, μας μεταφέρει νοερώς θεολογικά άνθη, μεταμορφώνει δραστικά και μεταβάλλει την πικρά γεύση τόσων και τόσων εφήμερων ή και διαρκούντων καημών. Γερός, δωρικός αγέρωχος, περπατά αμέριμνα τους λογισμούς μας μέχρι να βρουν το δρόμο προς τις καρδιές, προχώρα τη σκέψη μας στα καλύτερα, καθοδηγεί γλαφυρά την θύμηση. Οι αναμνήσεις σμιλεύονται από τους κτύπους της καρδιάς του μυστικώς σε μία φωτοφόρο και ζωντανή αρμονία. Ξεφυλίζοντας, τρέχεις χωρίς να ζητάς να φτάσει το τέλος γρήγορα. Τα σαν τα κύματα ερχόμενα αλληπάλληλα, ξανά και ξανά, ακούραστα μηνύματα, παρέχουν ανένοχα αγόγγυστη ευχαρίστηση, αναπαύουν, ξεκουράζουν, τροφοδοτούν.

Το χαρτί γίνεται γάργαρα πηγή, «φοντάνα» πολύρροη, σαν να κατεβαίνει από τον ουρανό, απ' την κορφή του Άθωνα, σαν να τρέχει απ' τον Ψηλορείτη, λες και βιάζεται σε μας να φτάσει, από τα ουράνια, να μας προλάβει καθώς ανεβαίνουμε μαζί με τον λόγο του κι εμείς ψηλά. Αφήνοντας τα εφήμερα, τα πεπερασμένα, τα λυπηρά, στον κόσμο αυτό τον καθ' όλα καλό, κι εμείς την χαρμολύπη κατέχοντες, δόκιμοι μέτοχοι της Αναστάσεως γινόμαστε.

Βιβλίο το οποίο αποπνέει πολλά και μεγάλα, ικανά να «μεθύσουν» γλυκά, χαρούμενα και ακίνδυνα κάθε ενήλικα αναγνώστη με τα εύοσμα νοήματα, την προσωπική ομορφιά της πολυετούς πείρας. Εύχεται κάθε ακροατής, σαν θεατής να μην σταμάταγε η ζωντανή περιήγηση, αμάραντα ανθοστεφής σε κάθε σελίδα. Εμπεριέχει αφθονία γνώσεων, ανεπανάληπτες εμπειρίες στο συναρπαστικό μονοπάτι της ζωής και την ανεξάντλητα υποβλητική αισιόδοξη ατμόσφαιρα.

Ο «θεο-λογοτέχνης» Γέροντας, φιλοκαλικός ποιητής, πρωτόβουλα, με εκλεκτές παραστατικές εικόνες μιλά στην ψυχή μας, με γλώσσα κοφτή, ταπεινή, κατάμεστη αγάπης και χάριτος. Με το αγέραστο έργο του, συνεχίζοντας την παράδοση των ποιοτικών θεολογικών συγγραμμάτων, μας ξεκουράζει ψυχικά. Η έκδοση, θεολογική αναδίφηση με οικουμενικό χαρακτήρα, ανανεώνει και προσφέρει αρτιγέννητη χαρά, δύναμη, παρηγοριά, φώς. Σταματά το χρόνο, ο λόγος διαμένοντας πάντοτε νέος, ζωηρός, ωραίος, αιώνιος. Δικαίως θεωρείται πνευματικό

μαργαριτάρι, πολύτιμο. Μέχρι την τελευταία στιγμή «δονείσαι από ένα παλμό που σου μιλά για τα ανείπωτα και σου φανερώνει τα αθέατα» και μετά το τέλος παραμένεις «μετέχοντας στο συμπαντικό συλλεϊτουργό του ουρανού και της γής».

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ - ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ
ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 2/2014
Περί συγκρότησης, σύγκλησης, λειτουργίας
και αρμοδιοτήτων των Μητροπολιτικών
Συμβουλίων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής
και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας
της Κρήτης
(Φ.Ε.Κ. ΤΕΥΧΟΣ Α' ΦΥΛΛΟ 66/12-3-2014)

Η ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έχουσα υπ' όψη:

1. Τους Θείους και Ιερούς Κανόνες.
2. Τις διατάξεις του Ν. 4149/1961 «Περί καταστατικού Νόμου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας και άλλων τινών διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 41/Α'/16.3.1961).
3. Την παρ. 6 του άρθρου 43 του Ν. 3848/2010, (Φ.Ε.Κ. 71/Α'/19.5.2010).
4. Τον υπ' αριθμ. 1/2013 Κανονισμό «Περί Εφημερίων και Διακόνων» της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας (ΦΕΚ 65/Α'/12.3.2013).
5. Την παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 2993/2002 (ΦΕΚ 58/Α'/26.3. 2002).
6. Την παρ. 2 του άρθρου 14 του Ν. 3149/2003 (ΦΕΚ 141/Α'/10.6.2003).
7. Την υπ' αριθμ. 155/22-2-2014 απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου.
8. Τις υπ' αριθμ. 2/12-11-2013 και 2/24-2-2014 αποφάσεις της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης.
9. Το γεγονός ότι εκ του παρόντος Κανονισμού δεν προκαλείται δαπάνη, η οποία να βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, ψηφίζει:
10. Τον υπ' αριθμ. 2/2013 Κανονισμό ο οποίος έχει ως εξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 2/2014
Περί συγκρότησης, σύγκλησης, λειτουργίας και
αρμοδιοτήτων των Μητροπολιτικών Συμβουλίων
της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και
των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης

Άρθρο 1

Γενικές έννοιες

1. Στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης και στις Ιερές Μητροπόλεις της κανονικής εκκλησιαστικής δικαιοδοσίας της Εκκλησίας της Κρήτης, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 4149/1961 «Περί καταστατικού Νόμου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας», είναι ημιαυτόνομος και έχει την κανονική εξάρτηση αυτής από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, λειτουργούν Μητροπολιτικά Συμβούλια, τα οποία αποτελούν όργανα διοίκησης του Νομικού Προσώπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης και των Νομικών Προσώπων των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, σύμφωνα με τα όσα εκτενώς αναφέρονται στο άρθρο 4 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 2

Συγκρότηση Μητροπολιτικού Συμβουλίου

Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης συγκροτείται από:

α. Τον οικείο Αρχιερέα ως Πρόεδρο, απόντος δε ή κωλυομένου αυτού από τον υπ' αυτού με πράξη του οριζόμενο ως προεδρεύοντα.

β. Τον διευθυντή της Δ.Ο.Υ. της περιοχής της έδρας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης ή τον υπ' αυτού προτεινόμενο αναπληρωτή του.

γ. Ένα συνταξιούχο δικαστικό λειτουργό ή ένα δικηγόρο με τον αναπληρωτή του, οριζόμενους από τον οικείο Αρχιερέα.

δ. Δύο εφημέριους της οικείας Εκκλησιαστικής Επαρχίας με τους αναπληρωτές τους, οριζόμενους από τον οικείο Αρχιερέα.

ε. Ένα λαϊκό μέλος εκ των εκκλησιαστικών συμβουλίων των ενοριών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης με τον αναπληρωτή του, οριζόμενο από τον οικείο Αρχιερέα.

Η θητεία των μελών του Μητροπολιτικού Συμβουλίου είναι τριετής και διορίζονται με πράξη του οικείου Αρχιερέως.

3. Ο Γραμματέας του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ορίζεται με πράξη του οικείου Αρχιερέως.

Άρθρο 3

Τρόπος σύγκλησης και λειτουργίας του Μητροπολιτικού Συμβουλίου

1. Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο συνεδριάζει στην έδρα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής ή των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης και ευρίσκεται σε απαρτία παρόντων τεσσάρων (4) από τα μέλη αυτού.

2. Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο συγκαλείται από τον Πρόεδρό του σε συνεδρίαση τακτικά μία φορά ανά δύο μήνες και έκτακτα όταν ο Πρόεδρος του το κρίνει αναγκαίο.

3. α) Ο Πρόεδρος συντάσσει και κατατάσσει ανάλογα με την σπουδαιότητα των θεμάτων την ημερήσια διάταξη. Η συζήτηση των θεμάτων γίνεται κατά τη σειρά κατάταξής τους στην ημερήσια διάταξη. Με πρόταση του Προέδρου ή οποιουδήποτε μέλους του Μητροπολιτικού Συμβουλίου δύναται να συζητηθεί θέμα εκτός ημερήσιας διάταξης, εφόσον είναι παρόντα και συναινούν όλα τα τακτικά μέλη του.

β) Σε περίπτωση τακτικής συνεδρίασης, αντίγραφο της ημερήσιας διάταξης μαζί με τη σχετική πρόσκληση επιδίδεται από τον γραμματέα του Μητροπολιτικού Συμβουλίου στα μέλη του, δύο τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του Συμβουλίου, το δε νόμιμο της επίδοσης αποδεικνύεται από την σχετική έκθεση επίδοσης ή απόδειξη επίδοσης, την οποία συντάσσει ο γραμματέας. Σε περίπτωση έκτακτης συνεδρίασης αρκεί η τηλεφωνική πρόσκληση των μελών τουλάχιστον πριν από 24 ώρες, η οποία βεβαιώνεται με σχετική σημείωση του γραμματέα σε ειδικό βιβλίο προσκλήσεων.

4. Τα πρακτικά του Συμβουλίου συντάσσονται και τηρούνται, με ευθύνη του Προέδρου, από τον γραμματέα του Συμβουλίου, σε ειδικό θεωρημένο βιβλίο πρακτικών σε έντυπη μορφή και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και τα μέλη αυτού.

Άρθρο 4

Αρμοδιότητες Μητροπολιτικού Συμβουλίου

1. Περί Ιερών Ναών:

α. Αυτοδίκαια αποφασίζει για την ίδρυση των Ιερών Ενοριακών Ναών, καθώς και των πάσης φύσεως Ιερών Ναών (ιδρυματικών, ιδιωτικών, προσκυνηματικών, κοιμητηριακών), μετά από σχετική εισήγηση του οικείου Αρχιερέως.

β. Γνωμοδοτεί και αποφαινεται για την ίδρυση ορθόδοξων κοιμητηρίων, καθώς επίσης και για την καθιέρωση των κοιμητηριακών Ιερών Ναών.

γ. Γνωμοδοτεί για την απαλλοτρίωση οικοπέδων ή άλλων χώρων, με σκοπό την ανέγερση ή την επέκταση Ιερών Ναών ή για τη δημιουργία αύλειου χώρου αυτών.

2. Περί εκκλησιαστικών συμβουλίων:

α. Εγκρίνει, απορρίπτει, τροποποιεί ή συμπληρώνει τις πάσης φύσεως αποφάσεις των εκκλησιαστικών συμβουλίων.

β. Διορίζει τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη των εκκλησιαστικών συμβουλίων, άνδρες ή γυναίκες, από κατάλογο δεκαπέντε (15) τουλάχιστον μελών, κατόπιν έγγραφης πρότασης των προέδρων τους, για μια τριετία, η οποία αρχίζει την 1η Ιανουαρίου.

γ. Διορίζει τα μέλη των ερανικών επιτροπών των Ενοριών.

δ. Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο για να αποφανθεί επί θεμάτων, τα οποία απαιτούν ειδικές επιστημονικές ή τεχνικές γνώσεις, δύναται να ζητήσει τεχνική έκθεση- γνωμοδότηση ειδικών επιστημόνων, με δαπάνη της ενδιαφερόμενης ενορίας.

ε. Απαλλάσσει, εφ' όσον το εγκρίνει, από τα καθήκοντά τους, τους εκκλησιαστικούς συμβούλους, οι οποίοι υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους.

στ. Απαλλάσσει από τα καθήκοντά τους, τους εκκλησιαστικούς συμβούλους:

Εάν απουσιάζουν αδικαιολόγητα για τρεις συνεχείς συνεδριάσεις,

Εάν δεν είναι συνεπείς στις προς αυτούς οδηγίες-παραγγελίες του οικείου Αρχιερέως, σχετικά με τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις τους, όπως αυτά επιβάλλονται από τους Θείους και Ιερούς Κανόνες, από τις Εγκυκλίους της Εκκλησίας Κρήτης και από τους ισχύοντες Νόμους της Πολιτείας.

Εάν δεν υποβάλουν εγκαίρως τον προϋπολογισμό και απολογισμό της Ενορίας και

Εάν παραμελούν ή αρνούνται την με κάθε νόμιμο μέσο προάσπιση των συμφερόντων της Ενορίας.

ζ. Εγκρίνει, τροποποιεί ή απορρίπτει τον προϋπολογισμό και απολογισμό των Ενοριών, οι οποίοι συνοδεύονται από έκθεση του προέδρου του εκκλησιαστικού συμβουλίου και υποβάλλονται σύμφωνα με τα υποδείγματα που καταρτίζει και τροποποιεί η Ιερά Επαρχιακή Σύνο-

δος της Εκκλησίας της Κρήτης. Τόν απολογισμό εγκρίνει το Μητροπολιτικό Συμβούλιο συναξιολογούν σχετική εισήγηση του Αρχιερατικού Επιτρόπου της Περιφέρειας στην οποία υπάγεται η Ενορία, ή μετά από εισήγηση του Πρωτοσυγκέλλου κάθε Εκκλησιαστικής Επαρχίας ή του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου, για την τήρηση των υπό του νόμου προβλεπομένων σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες και την απόδοση των αναλογούντων τελών.

η. Εγκρίνει, τροποποιεί ή απορρίπτει αποφάσεις εκκλησιαστικών συμβουλίων, περί αξιοποιήσεως της περιουσίας των Ενοριών με πλειοδοτικό διαγωνισμό εκμίσθωσης, αγοραπωλησίας κ.λ.π., σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, λαμβανομένης αυστηρώς υπ' όψη της προφανούς ωφέλειας ή αφεύκτου ανάγκης της Ενορίας.

θ. Εγκρίνει ή απορρίπτει αποφάσεις εκκλησιαστικών συμβουλίων, περί αποδοχής ή αποποίησης δωρεάς ή κληρονομίας κινητών ή ακινήτων προς την Ενορία.

ι. Μελετά, αξιολογεί, τροποποιεί και κρίνει αποφάσεις δωρεών εκκλησιαστικών συμβουλίων των ενοριών προς Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., που επιτελούνται για κοινωφελείς σκοπούς.

ια. Απορρίπτει αποφάσεις εκκλησιαστικών συμβουλίων, οι οποίες κρίνονται επιζήμιες για τα συμφέροντα των ενοριών.

ιβ. Εγκρίνει ή απορρίπτει αποφάσεις εκκλησιαστικών συμβουλίων, περί συνομολόγησης δανείου της Ενορίας και επένδυσης των τυχόν αποθεματικών της, λαμβανομένης αυστηρώς υπ' όψη της προφανούς ωφέλειας ή αφεύκτου ανάγκης της Ενορίας.

ιγ. Εγκρίνει αποφάσεις εκκλησιαστικών συμβουλίων, περί διενέργειας εράνου υπέρ του Ιερού Ναού και αποφασίζει τη σύσταση προς τούτο ερατικών επιτροπών. Όσον αφορά σε λαχειοφόρες αγορές υπέρ του Ιερού Ναού ισχύουν οι κείμενες διατάξεις.

ιδ. Αναγράφει υποχρεωτικώς στους προϋπολογισμούς των Ενοριών παραληφθείσες νόμιμες χρηματικές υποχρεώσεις των Ενοριών, όπως και διάφορες άλλες έκτακτες εισφορές, για την εξυπηρέτηση του εν γένει έργου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, οι οποίες καθορίζονται από τα οικεία Μητροπολιτικά Συμβούλια.

ιε. Εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρό του ή το νόμιμο αναπληρωτή του, να εγκρίνουν και να υπογράφουν τις αποφάσεις εκκλησιαστικών συμβου-

λίων για καταθέσεις και αναλήψεις χρημάτων της Ενορίας ή χρεογράφων σε επείγουσες περιπτώσεις.

ιστ. Εγκρίνει ανά τριμηνία τις πάσης φύσεως δαπάνες των Ενοριών, οι οποίες υποβάλλονται εγγράφως με απόφαση των εκκλησιαστικών συμβουλίων.

3. Περί Ενοριών:

α. Γνωμοδοτεί για την ίδρυση, τη συγχώνευση ή την κατάργηση των Ενοριών.

β. Καθορίζει τα όρια των Ενοριών που πρόκειται να ιδρυθούν και τροποποιεί τα όρια των Ενοριών που ήδη υπάρχουν. Δύναται να αποσπάσει τμήμα Ενορίας που υπάρχει, με αιτιολογημένη απόφαση και να προσαρτίσει αυτό στην Ενορία που πρόκειται να ιδρυθεί ή σε ήδη υπάρχουσα.

γ. Αποφασίζει για την υπαγωγή οικισμού ή οικισμών στην πλησιέστερη Ενορία.

Άρθρο 5

Ένδικα Μέσα

Κατά των αποφάσεων του Μητροπολιτικού Συμβουλίου επιτρέπεται εντός μηνός από τη νόμιμη κοινοποίηση τους στο οικείο εκκλησιαστικό συμβούλιο, προσφυγή μόνο για λόγους νομιμότητας ενώπιον της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης, διά του οικείου Αρχιερέως.

Απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, η οποία έχει καταστεί οριστική, είναι υποχρεωτική για το εκκλησιαστικό συμβούλιο. Εάν αυτό αρνηθεί την εκτέλεσή της το Μητροπολιτικό Συμβούλιο καλεί τούτο εγγράφως σε απολογία εντός συγκεκριμένης προθεσμίας.

Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη ή η απολογία κριθεί ανεπαρκής το Μητροπολιτικό Συμβούλιο προχωρεί, εκτός από τον καταλογισμό τυχόν πειθαρχικών ευθυνών, στην αμετάκλητη αντικατάσταση των μελών του εκκλησιαστικού συμβουλίου, που δεν συμμορφώνονται. Όσον αφορά στον πρόεδρο κάθε εκκλησιαστικού συμβουλίου ισχύουν τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 2 του Κανονισμού 1/2013 της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης «Περί Εφημερίων και Διακόνων».

Άρθρο 6

Λοιπές Αρμοδιότητες

1. Καταρτίζει και εγκρίνει τον προϋπολογισμό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, μετά από σχετική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας της Ι. Μητροπόλεως.

2. Εγκρίνει τον απολογισμό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας Κρήτης, υφισταμένης της δυνατότητας εκζήτησης γραπτών διευκρινιστικών στοιχείων για ορισμένα κονδύλια αναγραφόμενα στον απολογισμό. Επίσης, εγκρίνει τις πάσης φύσεως δαπάνες των Μητροπολιτικών Γραφείων των εν λόγω Εκκλησιαστικών Επαρχιών.

3. Αποφασίζει την επιχορήγηση των ιδρυμάτων, των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, προς κάλυψη συγκεκριμένων και αιτιολογημένων υποχρεώσεων αυτών.

4. Εγκρίνει τις δωρεές της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, για διάφορους εκκλησιαστικούς, φιλανθρωπικούς και κοινωφελείς σκοπούς.

5. Μεριμνά για την με κάθε τρόπο διαφύλαξη της κινητής ή ακίνητης περιουσίας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης και αποφασίζει την αξιοποίησή της (εκμίσθωση, αγοραπωλησία κ.λ.π.) με πλειοδοτικό διαγωνισμό, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Οι ιερές Εικόνες, τα ιερά σκεύη και τα ιερά κειμήλια των Ενοριών δεν εκποιούνται για κανένα λόγο. Διαφυλάσσονται με ευθύνη του προέδρου και των μελών των εκκλησιαστικών συμβουλίων εντός των χώρων λατρείας ή σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους, κατόπιν εγκρίσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου. Κατόπιν έγκρισης αυτού τα ιερά σκεύη και τα ιερά κειμήλια δύνανται να παραχωρηθούν στην Ιερά Αρχιεπισκοπή και στις Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας Κρήτης για τη δημιουργία κειμηλιαρχείων με σκοπό την ασφαλέστερα φύλαξη και την προβολή αυτών.

6. Ασκεί καθήκοντα Υπηρεσιακού Συμβουλίου για τους Εφημερίους και τους Διακόνους, ως και τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, σύμφωνα με το άρθρο 9 του υπ' αριθμ. 1/2013 Κανονισμού της

Εκκλησίας Κρήτης «Περί Εφημερίων και Διακόνων».

7. Διαβιβάζει με απόφασή του στην Ιερά Επαρχιακή Σύνοδο της Εκκλησίας της Κρήτης για έγκριση από αυτήν αίτηση απόσπασης Εφημερίου ή Διακόνου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας Κρήτης σε ορθόδοξους Ιερούς ναούς της κανονικής δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των άλλων Ορθόδοξων Εκκλησιών για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) ετών με πλήρεις αποδοχές, με δυνατότητα ανανέωσής της. Η έγγραφη αίτηση συνοδεύεται υποχρεωτικά με πράξη και συγκατάθεση του οικείου Ιεράρχου και αίτηση του Ιεράρχου στη Μητρόπολη του οποίου επιθυμεί να αποσπασθεί. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται για αποσπάσεις στις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους και του Όρους Σινά.

8. Εγκρίνει την ίδρυση και τα καταστατικά οποιουδήποτε νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου ή εταιρείας, που εξυπηρετούν τους εκκλησιαστικούς σκοπούς της κάθε Εκκλησιαστικής Επαρχίας και των Ενοριών τους, μετά από απόφαση του οικείου Αρχιερέα. Τα ως άνω Ν.Π.Ι.Δ. και εταιρείες ελέγχονται και εποπτεύονται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Με το παρόν άρθρο καταργείται κάθε αντίθετη απόφαση που έχει ληφθεί από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο πριν τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού.

9. Εγκρίνει τον προϋπολογισμό και απολογισμό των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης και των Ενοριών τους.

10. Αποστέλλει τα απαιτούμενα έγγραφα με αποσπάσματα πρακτικών προς τα πιστωτικά ιδρύματα ή προς κάθε άλλη Αρχή, που αφορούν στη νόμιμη σύνθεση των κατά τόπους Μητροπολιτικών και των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων.

11. Υποχρεούται να επαγρυπνεί και κατόπιν εισήγησης του Προέδρου του, να απευθύνει έγγραφες παραγγελίες και υποδείξεις προς τα εκκλησιαστικά συμβούλια για την τήρηση της τάξης, της νομιμότητας και της διαφάνειας.

12. Υπογράφει τις μισθοδοτικές καταστάσεις των Εφημερίων ή εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρό του προς τούτο ή τον νόμιμο εκπρόσωπο αυτού.

13. Εγκρίνει την πρόσληψη του πάσης φύσεως αναγκαίου προσωπικού της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Κρήτης, που μισθοδοτείται από την Εκκλησία, μετά από

σχετική εισήγηση-απόφαση του οικείου Αρχιερέως.

Άρθρο 7 **Αρμοδιότητες Προέδρου** **Μητροπολιτικού Συμβουλίου**

Υπογράφει, ο ίδιος ή ο οριζόμενος από αυτόν αναπληρωτής του:

α. Τις μισθοδοτικές καταστάσεις των Εφημερίων και των πάσης φύσεως υπαλλήλων, κατόπιν σχετικής εξουσιοδότησης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

β. Τα διοριστήρια έγγραφα των μελών του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, καθώς και των αναπληρωτών αυτών.

γ. Τα διοριστήρια έγγραφα των τακτικών και αναπληρωματικών εκκλησιαστικών συμβούλων και των μελών των ερανικών επιτροπών.

δ. Τα διοριστήρια έγγραφα των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και των Εταιρειών, που εξυπηρετούν τους σκοπούς της κάθε Εκκλησιαστικής Επαρχίας και των Ενοριών τους. Κάθε σχετική απόφαση που έχει ληφθεί πριν τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού παύει να ισχύει.

2. Συγκαλεί εγγράφως τα μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου στις συνεδριάσεις του, επισυνάπτοντας και τη σχετική ημερήσια διάταξη.

Άρθρο 8 **Έναρξη ισχύος του Κανονισμού**

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από την ημέρα της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και το επίσημο Δελτίο της Εκκλησίας της Κρήτης «Απόστολος Τίτος».

Ο Κανονισμός αυτός να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ηράκλειο Κρήτης, 24 Φεβρουαρίου 2014

Ό Πρόεδρος
† Ό Κρήτης ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ